

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem
TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU

posl br **St-264/2024**

Izlučni vjerovnik – treća osoba/žalitelj
Hrvoje Šimić, Zagreb, Šenoina ulica 3 ,OIB: 45735250142

Stečajni dužnik
ARIS 2000 d.o.o. u stečaju OIB: 06571045637, ZAGREB, Fraterščica 60

Tzv razlučni vjerovnik
Nava banka d.d. u stečaju, OIB: 07492912398 Zagreb, Tratinska 27

PREDMET: ŽALBA PROTIV RJEŠENJA

Dana 21. srpnja 2025. godine na mrežnim stranicama objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-105 od 21. srpnja 2025. godine kojim se odbija se kao neosnovan prijedlog izlučnog vjerovnika Hrvoja Šimića, Šenoina ulica 3, Zagreb, OIB: 45735250142, da se

- a) “Odgada se prodaja određena Rješenjem Općinskog suda u Zlataru posl br Ovr 394/2020 od 28. listopada 2020. godine, Rješenjem Općinskog suda u Zlataru posl br Ovr-181/2021-2. od 18.ožujka 2021. godine do preteka petnaest dana dok sud ne uputi zaključkom izlučnog vjerovnika Hrvoje Šimić na pokretanje parnice radi nedopuštenosti prodaje nekretnine skladišta kod željezničke pruge u Zlatar Bistrici, ulica Vladimira Nazora 75 površine sagrađeno na kat.čest. br. 464/2, put od 126 m2, 465/5 kuća, skladište i dvorište od 1421 m2 i 465/6 put od 122 m2 - ukupno 1669 m2 upisano zk ul 1522 te dijela k.č.br 4010 sve Katastarska općina: 336173, Veleškovec Općinskog suda u Zlataru Zemljišnoknjižni odjel Zlatar u naravi samostojeći objekt skladište, prizemlje i kat ukupne površine 2.197,97 m2”
- b) Proglašava se nedopuštenim ovrha određena Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Ovr-394/2020 od 28. listopada 2020., na nekretninama stečajnog dužnika ARIS 2000 d.o.o. , ZAGREB, Fraterščica 60 OIB: 06571045637, podredno

“Upućuje se izlučni vjerovnik Hrvoje Šimić da u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenim ovrhe određene Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Ovr-394/2020 od 28. listopada 2020., na kčbr 464/2; kčbr. 465/5 kčbr. 465/6 katastarske općine Veleškovec Općinskog suda u Zlataru na nekretninama stečajnog dužnika ARIS 2000 d.o.o. , ZAGREB, Frateršćica 60 OIB: 06571045637 a na prijedlog Nava banka d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27 OIB: 07492912398”.

Izlučni vjerovnik – treća osoba/žalitelj Hrvoje Šimić ovime izjavljuje žalbu protiv Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-105 od 21. srpnja 2025. godine koje pobija radi bitne povrede parničnog postupka pogrešne utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

O b r a z l o ž e n j e

1/ U obrazloženju pobijanog Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-105 od 21. srpnja 2025. godine navodi se sud zaključuje da se institut prigovora treće osobe i upućivanja u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, je Stečajni postupak je postupak sveobuhvatne ovrhe u kojemu se odredbe Ovršnog zakona primjenjuju samo iznimno to kad odredbom članka 247. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/2015 i 104/2017, 36/2022 i 27/24, dalje u tekstu: SZ) na nekretninama na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini.

2/ Prema članku 169. stavak 4. SZ određeno je da nakon otvaranja stečajnoga postupka izlučni vjerovnici mogu radi ostvarenja svojih prava pokrenuti protiv dužnika postupke ovrhe i osiguranja prema općim pravilima ovršnoga postupka.

Prema članku 229. stavak 4. SZ određeno je da ako stečajni vjerovnici nisu na izvještajnom ročištu drukčije odredili način i uvjete prodaje, imovina dužnika prodaje se odgovarajućom primjenom odredbi članaka 247. i 249. SZ.

Prema članku 247. stavak 1. SZ određeno je da nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini, a prema članku 249. stavak 1. SZ određeno je da pokretnu stvar na kojoj postoji razlučno pravo, ako se ta stvar nalazi u njegovu posjedu, stečajni upravitelj unovčit će uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka ili slobodnom pogodbom.

TREĆA OSOBA – SUDIONIK – IZLUČNI VJEROVNIK je prema članku 2 stavak 1. točka 7. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 -dalje u tekstu OZ) označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njezinu pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes.

Člankom 59. stavak 1.OZa. određeno je da osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglašeni nedopuštenom.

Člankom 59. stavak 2. OZa određeno je da podnositelj prigovora je dužan u prigovoru iznijeti razloge pobijanja te uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava.

Člankom 59. stavak 3. Ožu. ako podnositelj prigovora ne iznese u prigovore razloge pobijanja te uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava, sud će prigovor odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući podnositelja da ga dopuni ili ispravi.

Člankom 60. stavak 1. OZa ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, **sud će podnositelja prigovora ZAKLJUČKOM uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena**, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

Člankom 60. stavak 2. OZa ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevama, **sud će o prigovoru odlučiti** u ovršnom postupku.

Člankom 60. stavak 4. OZ određeno je da u parnici na koju će sud će podnositelja prigovora uputiti ZAKLJUČKOM treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

3/ Stoga pogrešno primijenjeno materijalno pravo te pravno shvaćanje prvostupanjskog suda obzirom je stečajni postupak je postupak sveobuhvatne ovrhe u kojemu se odredbe Ovršnog zakona primjenjuju **samo iznimno** je nepravilno jer upravo odredbom članka 229. stavak 4. SZ je određena iznimka da se imovina stečajnog dužnika prodaje se odgovarajućom primjenom odredbi članaka 247. i 249. SZ koji upućuju odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka na **osim ako stečajni vjerovnici nisu na izvještajnom ročištu drukčije odredili način i uvjete prodaje.**

4/ Pravno shvaćanje iz Presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Rev 2500/13-2 od 16. travnja 2014. godine je „**Stoga je neprihvatljiv zaključak drugostupanjskog suda da sporna ovrha nije ni od kakvog utjecaja na prava tužitelja jer nemaju pravnog interesa za podnošenje tužbe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Naime, postojanje konkretnog pravnog interesa već je utvrdio ovršni sud kada je tužitelje, kao treće osobe, uputio na parnicu. U protivnom, spor se mogao riješiti već u ovršnom postupku dispozicijom stranaka, dakle, pristankom ovrhovoditelja da se u odnosu na nekretnine koje su predmet izlučnog prigovora obustavi ovrha. Naprotiv, pravne posljedice pogrešnog pravnog shvaćanja drugostupanjskog suda omogućavaju I-tuženiku da i nadalje, bez ikakvih zapreka, provede ovrhu i na nekretninama na kojima treće osobe neupitno imaju prava koja sprječavaju ovrhu i to iz jednostavnog razloga jer i nadalje postoje sve zakonske pretpostavke za provođenje ovrhe. Stoga bi I-**

tuženik, koji se protivio izlučnom prigovoru i tužbenom zahtjevu u ovoj parnici pozivajući se na načelo povjerenja u zemljišne knjige, mogao nesmetano provesti ovrhu i na tim nekretninama.“

Pravno shvaćanje iz Rješenja Županijskog suda u Zagrebu posl br Gž Ovr-2632/2019-2 od 5. studenog 2019. godine „u ovom konkretnom slučaju, iz prigovora koji je podnijela treća osoba proizlazi da isti sadrži razloge pobijanja. Uz prigovor treća osoba doduše nije priložila isprave, ali iste nije niti mogla priložiti obzirom da se razlozi pobijanja sadržajno sastoje od isticanja negativnih činjenica (ne dostava otplatnog plana, ne dostava izjave o raskidu ugovora) i iznošenja pravnih shvaćanja treće osobe o donesenom rješenju o ovrsi. Iz navedenog prigovora dakle, proizlazi da je isti ima sadržaj propisan odredbom čl. 59. st. 2. OZ, te da je isti stoga potpun. **Stoga je sud prvog stupnja nepravilno primijenio odredbu čl. 59. OZ kada je prigovor treće osobe odbacio kao nedopušten.** Osim toga, potrebno je i navesti da odredba čl. 59. OZ uopće ne predviđa mogućnost da se prigovor treće osobe odbaci kao nedopušten. Pritom je potrebno i navesti da je i pogrešno pravno shvaćanje suda prvog stupnja da je treća osoba dužna u ovršnom postupku dokazati da ima takvo pravo koje sprječavao ovrhu. Naime, treća osoba je, sukladno čl. 59. st. 2. OZ, u prigovoru dužna smo navesti razloge pobijanja i priložiti isprave. Predstavljaju li razlozi koje je treća osoba navela u prigovoru razloge zbog kojeg bi ovrha bila nedopuštena, ocjenjuje parnični sud u eventualno pokrenutom postupku radi proglašenja ovrhe nedopuštenom (čl. 60. st. 1. OZ), a ne ovršni sud koji može o prigovoru treće osobe meritorno odlučiti tj. prihvatiti ga, samo ako su ispunjene pretpostavke iz čl.60. st. 2. OZ. Sud prvog stupnja je dakle, u prvostupanjskom postupku nepravilno primijenio odredbu čl. 59. OZ, što je bilo od utjecaja na donošenje pravilne i zakonite odluke. Time je počinio bitnu povredu odredaba ovršnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u svezi s čl. 21. st. 1. OZ, pa je stoga temeljem čl. 380. toč. 3.ZPP u svezi s čl. 21. st. 1. OZ, valjalo uvažiti žalbu treće osobe , pobijano rješenje ukinuti, te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak“

pravno shvaćanje iz obrazloženja Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-1638/2025-3 od 23. travnja 2025. godine od 29. svibnja 2024.. godine : “Rješenjem Trovačkog suda u Rijeci od 14. rujna 2023. godine **određena je prodaja predmetne nekretnine** koja čini stečajnu masu iza H.-M. d.o.o., koja će se prodavati odgovarajućom primjenom propisa o ovrsi na nekretninama....Iz navedene odredbe proizlazi da sud o prigovoru treće osobe da ima u pogledu predmeta ovrhe takvo pravo koje sprečava ovrhu može odlučiti u ovršnom postupku (dakle bez upućivanja treće osobe u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom) samo ako treća osoba opravdanost svog prigovora dokazuje pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama. S obzirom na to da se u konkretnom slučaju stečajna upraviteljica usprotivila prigovoru, a treća osoba ne dokazuje opravdanost svog propustio podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena. prigovora na način opisan u članku 60. Ovršnog zakona, **prvostupanjski sud je propustio podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od**

petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena“.

5/ Nadalje počinjena je bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje u tekstu ZPP) kad sud PRIGOVOR TREĆE OSOBE – SUDIONIKA u smislu članka 2 stavak 1. točka 7. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 -dalje u tekstu OZ) podnesenog na temelju članka naziva PRIJEDLOGOM

6/ Obzirom iz obrazloženja Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-79 od 24. siječnja 2025. godine je nejasno koje odlučne činjenice je sud utvrdio da PRIGOVOR TREĆE OSOBE (pogrešno nazvavši prijedlogom) da bi ODBIO prigovor treće osobe činjenično stanje je nepotpuno i pogrešno utvrđeno te počinjena je bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa.

7/ Obzirom jedino je moguće jedino ZAKLJUČKOM uputiti treću osobu na pokretanje tužbe radi nedopuštenost ovrhe ili RJEŠENJEM usvojiti prigovor, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo kada sud ODBIO PRIGOVOR TREĆE OSOBE ne navodeći pravnu osnovu za odbijanje, a radi čega je obrazloženje Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-79 od 24. siječnja 2025. godine nerazumljivo i paušalno radi čega je počinjena bitna povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPPa.

8/ **U cijelosti je pogrešno pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da izlučni vjerovnik HRVOJE ŠIMIĆ bi ovoj pravnoj situaciji mogao ostvariti u skladno članku 147. stavak 1. SZ, jer se to odnosi na dokazivanje prava vlasništva, međutim u ovosudnom postupku stečajni sud nije ovlašten odlučivati o pravu vlasništva, jer se spornom pravu vlasništva odlučuje jedinu u parničnom postupku.**

9/ Točno je da prema članku 247. stavak 2. SZ da stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici imaju pravo žalbe na rješenje o prodaji nekretnine stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici **(što ne isključuje druge osobe koje bi imale pravni interes)** .

10/ Međutim člankom 19. stavak 1. SZ određeno je da protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a prema članku 10. SZ određeno je da U predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, a prema članku 357. stavak 3. ZPP određeno je da je žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe – **IZLUČNI VJEROVNIK JE OSOBA KOJA IMA PRAVNI INTERES** kojemu člankom 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava s protokolima (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10) priznato pravo na djelotvoran pravni lijek

11/ To što se ovdje nastavak ovrhe (prodaja nekretnine) provodi unutar stečajnog postupka (zbog stupanja na snagu članka 68. Zakona o izmjenama i

dopunama stečajnog zakona NN – 36/2022) ¹ nije prepreka da sud zaključkom uputi treću osobu na pokretanje postupka nedopuštenosti ovrhe (prodaj) sukladno članku 60. OZ

12/ Naime dok se ovrha nije nastavljala unutar stečajni postupci ovršni sudovi su upućivali treće osobe na pokretanje parnice radi nedopuštenosti ovrhe – čak i obustavljali ovrhe kad bi ovršenik bio stečajni dužnik! Što je razvidno iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl br OVR-22/2023-32 od 13. ožujka 2025. godine, Presuda Trgovačkog suda u Pazinu posl br P-21/2022-73 od 11. travnja 2024. godine ², Presuda općinskog suda u Pazinu posl br P-901/2021 od 30. ožujka 2023. godine, Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl br P-3377/2023-49 od 3. veljače 2025. godine ³, Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-1515/2022 od 25. travnja 2022. godine, Rješenje Vrhovni sud Republike Hrvatske posl br Rev-3263/2016-2 od 22.3.2017. godine ⁴

¹ U članku 169. stavku 6. u prvoj rečenici iza riječi: »prekidaju se« stavlja se zarezi i dodaju riječi: »bez obzira na to kada je ovršni postupak pokrenut, osim ako u ovršnom postupku već nije doneseno rješenje o namirenju razlučnog vjerovnika«.

² U tužbi navodi kako je zaključkom Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Poreču – Parenzo posl. br. Ovr-795/19-36 (ranije: Ovr-3000/18) od 5. veljače 2020. tužitelj kao treća osoba upućen pokrenuti parnicu protiv ovrhovoditelja i ovršenika radi proglašenja ovrhe određene rješenjem tog suda o ovrsci posl. br. Ovr-3000/18-3 od 23. svibnja 2018. nedopuštenom.

³ tužitelj je naveo da je Općinski građanski sud u Zagrebu Dana 06. studenog 2014. donio je rješenje posl.br: Ovrj- 1865/11-20 kojim se ovdje tužitelj, ondje treća osoba, po izjavljenom prigovoru, upućen e da pokrene parnicu protiv stranaka, ovdje tuženika, radi proglašenja da nije dopuštena ovrha na nekretnini.

⁴ U ovršnom postupku radi namirenja novčane tražbine ovrhom na nekretnini kada bi došlo do provedbe ovrhe tužitelj bi u konačnici slijedom postupanja suda i slijedom donošenja odluka koje će ovršni sud donijeti tijekom tog postupka bio lišen svog prava na mirno uživanje vlasništva jer bi nekretnina bila prodana na javnoj dražbi, dosudila bi se najboljem ponuditelju koji bi se upisao kao vlasnik u zemljišnim knjigama i kupac bi imao pravo umjesto ovrhovoditelja tražiti iseljenje tužitelja i predaju u posjed nekretnine kupcu, a sve sukladno odredbama čl. 74. do čl. 126. Ovršnog zakona.

Stoga kada je tužitelj istinit, zakonit i pošten posjednik sporne nekretnine, kada se sukladno odredbi čl. 166. ima smatrati predmnijevanim vlasnikom po ocjeni ovog suda provođenjem ovrhe protiv osobe koja je samo formalni vlasnik sporne nekretnine, zadire se u pravo na mirno uživanje dobara tužitelja kao treće osobe pa stoga sukladno odredbi čl. 1. Protokola 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) ima pravo na zaštitu tog svog prava protiv ovrhovoditelja i upisanog vlasnika sporne nekretnine.

Stoga bez obzira što tužitelj nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik sporne nekretnine, on kao predmnijevani vlasnik u smislu čl. 166. st. 1. ZV-a ima pravo u skladu s odredbom čl. 55. i čl. 56. Ovršnog zakona tažiti da se ovrha na spornoj nekretnini proglasi nedopuštenom. Isto stanovište zauzeo je i ovaj sud u odluci broj Rev-621/05 od 2. ožujka 2006. u kojoj je rečeno:

13/ U konkretnom slučaju kad tzv razlučni vjerovnik Nava banci d.d. u stečaju – svoje pravo na namirenje – koje se (gle čuda više)⁵ ne ispituje u stečajnom postupku – temelji na ništetnoj ispravi protivnoj članku 41. i 49. Zakona o trgovačkim društvima i to samo na dijelu nekretnine – jer dio je objekta u vanknjižnom vlasništvu – onda je riječ o nesavjesnom stjecatelju založnog prava koji zloporablja svoje pravo upisano u zemljišne knjige!

14/ Obzirom u obrazloženju Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl br St-264/2024-79 od 24. siječnja 2025. godine sud se poziva na sadržaj stečajnog upravitelja za izvještajno ročište, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo jer upravo u parnici na koju će sud će podnositelja prigovora uputiti ZAKLJUČKOM treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.(arg člank 60. stavak 4. OZ) čime je povrijeđeno i pravo na pristup sudu zajamčeno člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) te pravo na PRAVO NA DJELOTVORAN PRAVNI zamačeno člankom 13. Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17) te povreda parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6. ZPPa.

Izlučni vjerovnik – treća osoba/žalitelj:
HRVOJE ŠIMIĆ

„Bez obzira što tužitelj nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik spornog poslovnog prostora, on kao predmnijevani vlasnik u smislu čl. 166. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00 i 114/00) ima pravo u skladu s odredbom čl. 55. i čl. 56. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 57/96, 29/99, 173/03, 194/03 i 88/05 - dalje: OZ) tražiti da se ovrha na spornom poslovnom prostoru proglašeni nedopuštenom.“ .

⁵Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona NN 123/2003

U članku 175. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Razlučna prava nisu predmet ispitivanja.«